

Tijd voor bezinning

Vier jaar lang hoopte hij van buitenlandse set naar set, dook in vele karakters en liep met sterren als Angelina Jolie en Brad Pitt op de rode loper in Cannes. Een adempauze was er niet. Tijd voor een time-out. Acteur Vincent van Ommen (30) gaat op zoek naar zichzelf! „Dertig is een mooie leeftijd voor bezinning.”

Het inspreken van de soundtrack voor de film Batman, The Dark Knight Rises die afgelopen zomer over de hele wereld een miljoenenpubliek trok, heeft hem geen windeieren gelegd. Dé reden waarom hij zich tot het einde van het jaar een time-out kan veroorloven. De afgelopen maanden heeft Vincent van Ommen tegen veel audities NEE gezegd. „Al die castings; ik had er echt even geen zin in. Na mijn afstuderen heb ik bijna continu gewerkt. Van film naar film. Ik heb geen tijd gehad om alles te verwerken.”

Hij geniet van zijn vrije tijd, maar moest daarvoor wel door een dip. „Ik had behoefte om met vrienden in Nederland te zijn, uit te gaan, lekker feesten. Gewoon eens weekend houden. Het is fijn dat dit weer kan. Maar dat houdt wel in dat ik films moet weigeren. Een gewoonte van hard werken moet ik doorbreken. Het duurde een paar weken voordat ik echt blij was met deze time-out. Ik liep even met mijn ziel onder mijn arm.”

Ijsbergklimmen, boksen, zijn motorrijbewijs halen, prijktjes het afgelopen half jaar bovenaan zijn lijstje. Komende week pakt hij zijn biezen; backpacken in Azië en levenservaring opdoen. „Soms lijkt het alsof ik in een fantasiewereld leef. Ik ga van rol naar rol. Hoe gaat het er in de echte wereld aan toe? Daar ga ik me nu eens op focussen. In 2013 ga ik weer knallen op het doek.”

‘Soms lijkt het alsof ik in een fantasiewereld leef. Ik ga van rol naar rol. Hoe gaat het er in de echte wereld aan toe? Daar ga ik me nu eens op focussen. In 2013 ga ik weer knallen op het doek.’

The Dark Knight Rises; welke acteur wil niet gezien of gehoord worden in zo'n kaskraker. Toch is hij niet euforisch. „Een mooie kans, absoluut. Maar er kleeft bloed aan de film. Op de première in Denver is een aanslag gepleegd; er zijn twaalf bezoekers gedood en vijftig gewond geraakt. Hoe kun je dan blij zijn? Het had wereldwijd zo'n impact: ik heb die dag één interview gedaan, daarna werd alles gecanceld. Europese premières werden afgelast. Er was radiostilte. Ik heb dat eerder meegeemaakt, bizarre. Samen met collega Tygo Gernandt, een geweldige acteur, heb ik in een Engelse film, die ook in Nederland uitgebracht zou worden, gespeeld. Wij komen een hotellobby binnen, schieten iedereen dood en plegen zelfmoord. Op de dag dat de trailer vertoond zou worden, gebeurde het drama in het winkelcentrum in Alphen aan de Rijn. Bijna identiek aan de scène die ik gespeeld heb. Heel schokkend. De producenten besloten de film op de plank te laten liggen. Daar ligt ie nog steeds.”

Geen jongensdroom

Acteur worden, het was geen jongensdroom. Pas op zijn 18e ontdekte Vincent zijn passie.

„Dat heb ik aan mijn moeder te danken. Op mijn verjaardag gaf ze een workshop theater cadeau.” In Engeland volgde hij een allround opleiding en is er blijven hangen. Om zich te bewijzen in het wereldje, gaf hij zichzelf een jaar. Direct na zijn afstuderen, kreeg hij de rol van Elijah in de art house film Reiki, die het filmfestival Cannes 2009 haalde. Zijn tweetallige opvoeding, Engels-Nederlands, gaf hem een voorsprong. „Mijn ouders zijn Nederlands en wereldreizigers. Ze vonden het belangrijk dat ik vroeg Engels leerde spreken. In Nederland er geen filmindustrie; een klein groepje heeft monopolierecht. In het buitenland staan ze open voor talent. Ik hou van de energie in London, maar ik mis een stukje leven. Nieuwe vriendschappen opbouwen is lastig. Soms wordt London me te veel. Die stad, het leven daar is snel. New York is nog sneller, een fantastische wereldstad. Ik zou er zo kunnen wonen. Maar in al die hectiek kan ik ook naar Nederland verlangen. Naar mijn vrienden.”

Jongleren

Alleen zijn, hij is het gewend. Als enig kind van gescheiden ouders groeide hij op bij zijn moeder. Op eigen benen staan vond hij best lastig.

„Ik was verwend. Bijna alles krijgen heeft ook zijn nadelen. Regels waren er nauwelijks, ik had alle vrijheid. Pas toen ik op mezelf ging wonen, merkte ik dat alles niet vanzelf gaat. Hoe hard mijn moeder voor ons gewerkt heeft zag ik toen. Mijn moeder moest jongleren tussen werk en mij. Ze deed alles om haar hoofd boven water te houden. Ik weet niet of ik dat zou kunnen. Gelukkig zit ik ook niet in de positie. Mijn vader was al jong uit beeld. Hij pakte zijn spullen, vertrok en ging de wereld rond. Wat later zocht ik contact met hem, maar

ook dat stopte. Een paar keer per jaar zie ik hem nu. Op momenten heb ik hem wel gemist. Dit hoort een vader mij te leren, dacht ik toen ik me voor het eerst scheerde. Ach, het is wat het is.”

Anti-held

De antiheld, vaak wordt Vincent van Ommen voor die rollen gecast. „Die rollen zijn interessanter. Die ups-and-downs herken ik ook wel. Ik ben iemand van uitersten; een middenweg ken ik niet. Heb ik een slechte dag, dan gaat alles slecht. Fuck it, denk ik dan. De volgende dag is het weer voorbij.”

Dertig worden was ook zo'n dieptepunt, maar relativiseert de acteur: „Tegelijkertijd is het ook het moment waarop ik pas begin. Het leven voor mijn 30e was een speeltuin. In keuzes maken word ik serieuzer. Ik neem meer verantwoordelijkheid. Een hele dag voor de tv hangen en eten, wachten op die rol, gebeurt een enkel keertje. Dan voel ik me enorm schuldig en spreek ik mezelf toe. Je moet niet afwachten. Ga dan iets nuttigs doen. Lachend: „Ijsbergklimmen bijvoorbeeld. Gelukkig heb ik nooit lang zonder werk gezeten.”

Liefde

De vrouw die hij zo leuk vindt, heeft hij eindelijk ontmoet. De buitenlandse actrice volgde hij jaren in de media. „Misschien is het stille aanbidding. Dat maakt het spannend. Wie het is, zeg ik niet. Een relatie met haar is niet realistisch. Sowieso is het hebben van een relatie lastig voor mij. Als het geen actrice is, gaat het wringen, want dan moet je seksscènes verklaren en is er onvrede over de onregelmatige werklijden. Is het wel een actrice dan zie je elkaar nauwelijks omdat de werkschema's niet overeenkomen. Acteren staat hoog op mijn lijst, misschien zelfs boven een relatie. Moet ik voor een film zes maanden naar Ecuador dan doe ik dat. Aan de andere kant, als ik haar tegenkom, gaan al die regeltjes misschien overboord. Snel verliefd word ik in ieder geval niet.”

Niet dat hij niet van vrouwen houdt. Dat wel. Hij heeft alleen geen vaste vriendin. „De vrouwen met wie ik een tijd doorbreng, maar op wie ik niet verliefd ben, weten dat ik geen vaste relatie wil. Ik speel altijd open kaart. Het is fijn om tijd met elkaar door te brengen zolang het kan, past en goed voelt.”

Kinderen

Vincent weet het zeker, kinderen wil hij niet. „Pfff, al die slapeloze nachten, extra hard werken; ik zie het bij vrienden. Het trekt me niet aan. Diep respect heb ik voor ouders, echt waar. Maar wie weet denk ik er over tien jaar heel anders over. Die verantwoordelijkheid kan ik nu helemaal niet nemen, buiten het feit om dat ik geen vaste vriendin heb. Zoals het bij mij is gegaan, wil ik het in ieder geval niet. Ik wil er voor mijn kind zijn. Een kind verdient de aandacht van twee ouders.”

Vincent in het kort

Vincent van Ommen (30) studeerde af aan de toneelschool in Londen. Direct na zijn afstuderen speelde hij in de Belgische film Reiki, een film die hoge ogen gooide op het Cannes filmfestival in 2009. Inmiddels heeft hij 19 voornamelijk art house en korte Engelstalige films op zijn naam staan en speelde hij rollen in onder meer Life is an Art, Verloren Jaren, Amsterdam Heavy en A Morass. Voor de film The Dark Knight Rises (2012) heeft hij de soundtrack ingesproken. De acteur kreeg in 2011 the Young Talent Award op het filmfestival in Cannes uitgereikt en werd op de filmwebsite IMDB uitgeroepen tot Actor to watch.

Tekst: Ingrid Spelt Foto: Allard Honigh

Acteur Vincent van Ommen neemt even een time-out